

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4184/2025-36.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Ivanu Matančeviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari I-tužitelja Branislava Rodića iz Zagreba, Ulica Josipa Eugena Tomića 4, OIB: 59753775061, II-tužiteljice Žanete Rodić iz Zagreba, Ulica Josipa Eugena Tomića 4, OIB: 47297745948, i III-tužiteljice Karle Rodić iz Zagreba, Ulica Josipa Eugena Tomića 4, OIB: 15572212262, svi zastupani po punomoćnici Jasni Matičević, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Slavenska avenija 6, Zagreb, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 14. rujna 2026. u prisutnosti III-tužiteljice, punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi naslovljenog suda poslovni broj Ovr-1488/2021 od 12. svibnja 2021. godine, pokrenuta po prijedlogu od 10. svibnja 2021. godine tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, protiv I. tužitelja Branislava Rodića OIB: 59753775061, II. tužitelja Žanete Rodić, OIB: 47297745948 i III. tužitelja Karle Rodić, OIB: 15572212262. Nalaže se tuženiku da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka u roku od 8 dana."

II. Nalaže se I-tužitelju Branislavu Rodiću iz Zagreba, Ulica Josipa Eugena Tomića 4, OIB: 59753775061, II-tužiteljici Žaneti Rodić iz Zagreba, Ulica Josipa Eugena Tomića 4, OIB: 47297745948, i III-tužiteljici Karli Rodić iz Zagreba, Ulica Josipa Eugena Tomića 4, OIB: 15572212262, da tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, nadoknade parnični trošak u iznosu od 1.800,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku od donošenja ove presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da je temeljem ovršne isprave, presude ovog suda poslovni broj Ps-247/18-13 od 18. lipnja 2019., tuženik dana 10. svibnja 2021. ovom

sudu podnio prijedlog za ovrhu udaljenjem I, II i III-tužitelja i uklanjanjem svih osoba i stvari iz poslovnog prostora na drugom katu ulične građevine površine 54,40 čm u etažnom nacrtu označeno svijetlo plavom bojom, 13. suvlasnički dio: 3/100 etažno vlasništvo (E-13), koji se nalazi u zgradi izgrađenoj na k.č.br. 1875, kuća br. 4, Ulica Eugena Tomića, kuća br. 4/1, Ulica Josipa Eugena Tomića, zgrada, zgrada, zgrada, zgrada, zgrada i dvorište, površine 1077 m², upisana u zk.ul.br. 7324 k.o. Centar, te predajom opisane nekretnine slobodne od svih osoba i stvari u posjed tuženiku. Tužitelji dalje navode da su protiv rješenja o ovrsi ovog suda broj Ovr-1488/2021 od 12. svibnja 2021. izjavili žalbu u kojoj između ostalog navode da ovrhovoditelj (ovdje tuženik) nije dokazao da je aktivno legitimiran za vođenje postupka, da nisu u posjedu nekretnine koja je predmet ovrhe pa ju stoga ne mogu ni vratiti ovrhovoditelju, te da je tražbina ovrhovoditelja u zastari. Zaključkom broj Ovr-1488/21 od 2. kolovoza 2021. sud je uputio ovršenike (ovdje tužitelje) da pokrenu parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Tužitelji predlažu da sud proglasi nedopuštenom ovrhu koja je određena rješenjem o ovrsi broj Ovr-1488/2021 od 12. svibnja 2021. te traže da im tuženik nadoknadi troškove postupka.

2. Tuženik prvenstveno navodi da su se tužitelji prije podnošenja tužbe morali obratiti nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora sukladno odredbi čl. 186.a ZPP, a budući da to nisu učinili predlaže tužbu odbaciti. Nadalje, navodi da tužitelji ničim ne potvrđuju svoje tvrdnje kako nisu u posjedu predmetne nekretnine, ističe da upravo suprotno proizlazi iz ovršne isprave, presude ovog suda broj Ps-247/18 od 18. lipnja 2019. koja je postala ovršna 23. studenoga 2020. Tuženik tvrdi da nije prekludiran u pokretanju ovrhe te ističe da vlasničkopravni zahtjev za predaju stvari u posjed ne može zastarjeti. Slijedom svega navedenog, predlaže da sud tužbu odbaciti, odnosno da odbije tužbeni zahtjev. Tijekom postupka tuženik je istaknuo da je predmetni ovršni postupak dovršen, odnosno da je ovrha provedena i da je predmetna nekretnina predana u posjed tuženiku. S obzirom na navedeno smatra da tužitelji nemaju pravni interes za vođenje ove parnice te predlaže odbaciti tužbu.

3. Sud je izveo dokaz uvidom u dostavljene isprave, saslušana je III-tužiteljica Karla Rodić i svjedok David Rodić te je izvršen uvid u spis Ovr-1488/21. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje ZPP) ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

4. Sud je odustao od saslušanja I-tužitelja i II-tužiteljice budući da se isti u više navrata nisu odazvali pozivu suda radi saslušanja stranaka. Na ročištu 15. lipnja 2022. punomoćnica tužitelja je predložila da se prisutni tužitelji ne saslušaju na tom ročištu, već da se sve stranke i svjedoci saslušaju na istom ročištu, a naknadno nije dostavljena medicinska dokumentacija kojom bi se opravdao nedolazak II-tužiteljice na to ročište. Na ročište 10. srpnja 2026. tužitelji nisu došli opravdavajući to zdravstvenim problemima I-tužitelja i II-tužiteljice za što ponovno nije dostavljena nikakva medicinska dokumentacija kao dokaz. Na ročištu 14. rujna 2026. predana je medicinska dokumentacija iz koje se ne može sa sigurnošću zaključiti da I-tužitelj nije mogao doći na sud toga dana, dok za II-tužiteljicu nije dostavljen nikakav dokaz da nije mogla prisustvovati ročištu.

5. Predmet spora je dopuštenost ovrhe određene rješenjem o ovrsi ovog suda poslovni broj Ovr-1488/2021 od 12. svibnja 2021. Nije sporno da su tužitelji zaključkom ovog suda poslovni broj Ovr-1488/2021 od 2. kolovoza 2021. upućeni pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga predviđenih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 7., 10. i 11. Ovršnog zakona. Isto tako, nije sporno da je nakon podnošenja tužbe ovrha u predmetu broj Ovr-1488/2021 dovršena i da je

predmetna nekretnina predana u posjed tuženiku. Među strankama je sporna aktivna legitimacija ovrhovoditelja, jesu li I-tužitelj i III-tužiteljica bili u posjedu predmetne nekretnine i je li nastupila zastara tražbine. Nije sporno da je II-tužiteljica bila u posjedu sve do prisilnog ispražnjenja.

6. Tuženik neosnovano smatra da su tužitelji bili dužni prije podnošenja predmetne tužbe obratiti se nadležnom državnom odvjetništvu sukladno odredbi čl. 186.a ZPP. Sukladno navedenoj odredbi ne postoji obveza prethodnog obraćanja Republici Hrvatskoj sa zahtjevom za mirnim rješenjem spora u slučajevima kojima je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe. U situaciji kada je sud uputio stranku da u zakonom propisanom roku podnese tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, radi se upravo o takvom slučaju.

7. Isto tako, nije osnovan prigovor gubitka pravnog interesa za vođenje ove parnice zbog činjenice da je u međuvremenu ovrha provedena a ovršni postupak dovršen. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-506/2021-2 od 28. ožujka 2023. zauzeo je jasno stajalište da nijednom odredbom Ovršnog zakona nije propisano da nakon provedbe ovrhe i samo zbog te činjenice tužbeni zahtjev za proglašenje ovrhe nedopuštenom postaje neosnovan, niti da je tužba postala nedopuštena. Isti stav potvrđen je i u drugim odlukama VSRH (primjerice Rev-244/2023-2 od 6. lipnja 2023., Rev-1012/2020-2 od 22. prosinca 2020., Rev-506/2021-2).

8. Rješenjem ovog suda poslovni broj Ovr-1488/2021-88 od 16. studenog 2022. utvrđeno je da je dovršena ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine određena rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-1488/2021 od 12. svibnja 2021. Iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je ovrha provedena 29. rujna 2022. i da je sudski ovršitelj predmetnu nekretninu predao u posjed ovrhovoditelju (ovdje tuženiku) slobodnu od osoba i stvari.

9. Sud u ovom postupku smije raspravljati isključivo o razlozima zbog kojih su tužitelji upućeni pokrenuti parnicu a to su: aktivna legitimacija ovrhovoditelja (čl. 50. st. 1. toč. 7. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24, dalje OZ), neposjedovanje nekretnine (čl. 50. st. 1. toč. 10. OZ) i zastara tražbine (čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ).

10. Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ps-247/18-13 od 18. lipnja 2019. naloženo je tuženicima da isprazne poslovni prostor u Tomičevoj ulici br. 4 u Zagrebu, na drugom katu (etažno vlasništvo E-13, površine 54,40 čm) i predaju ga slobodnog od osoba i stvari Republici Hrvatskoj. Aktivna legitimacija ovdje tuženika proizlazi iz same ovršne isprave pa stoga nije ostvaren žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ.

11. Tužitelji u tužbi tvrde da I-tužitelj i III-tužiteljica nisu bili u posjedu predmetne nekretnine. Nije sporno da je II-tužiteljica bila u posjedu iste sve do prisilnog iseljenja. Treba imati na umu da sukladno čl. 50. st. 1. toč. 10. OZ ispunjenje tražbine mora biti onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka. Dakle, tužitelji se mogu s uspjehom pozivati na ovaj žalbeni razlog samo ako se radi o činjenicama koje nisu mogli istaknuti ranije u postupku iz kojeg potječe ovršna isprava.

12. Svjedok David Rodić iskazao je da je predmetna nekretnina stan, a ne poslovni prostor, da su se njegovi roditelji (I-tužitelj i II-tužiteljica) razveli prije petnaestak godina, da je to bilo prije službenog razvoda, da je u predmetnom stanu ostala živjeti samo II-tužiteljica, dok je on zajedno s I-tužiteljem i III-tužiteljicom živio u stanu iznad, na trećem katu.

13. III-tužiteljica Karla Rodić iskazala je da u stanu koji je bio predmet ovrhe živjela njezina majka (II-tužiteljica), dok je ona od 1999. živjela na istoj adresi, ali u drugom stanu koji se nalazi na trećem katu, gdje živi zajedno s ocem i bratom.

Iskazala je da nikada nije živjela u stanu u kojem je živjela njena majka, da je dolazila tamo samo povremeno radi posjeta majci te da se radi o stambenom, a ne poslovnom prostoru.

14. Pravomoćnom i ovršnom presudom ovog suda broj Ps-247/18-13 od 18. lipnja 2019. naloženo je svim trima tuženicima (Branislavu, Žaneti i Karli Rodić) da isprazne predmetnu nekretninu i predaju je slobodnu od osoba i stvari. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da su Branislav Rodić i Karla Rodić i u parničnom postupku tvrdili da nikad nisu ušli u predmetni poslovni prostor niti su ga koristili, međutim, sud je u presudi zaključio da su svo troje tuženika u posjedu predmetnog prostora. Sud pritom navodi da je I-tuženik osobno prisustvovao očevidu 12. svibnja 2017. i da je tada predao ključeve prostora predstavniku tužitelja te da je potom dana 5. lipnja 2017. sam izjavio da je ponovno promijenio bravu na ulaznim vratima i do dana zaključenja rasprave nije predao ključeve nove brave. Nadalje, sud je utvrdio da je tuženica Karla Rodić bila osnivač i odgovorna osoba trgovačkog društva Beauty Forum Pollak d.o.o. koje je imalo ugovor o zakupu predmetnog prostora, da je ista po zaključenju stečajnog postupka 2016. bila dužna predati prostor stečajnom upravitelju, što nije učinila, pa je na taj način zadržala posjed. Sud je iz svega navedenog zaključio da je svo troje tuženika bilo u faktičnom posjedu predmetnog poslovnog prostora.

15. Budući da je sud predmetu broj Ps-247/18 pravomoćnom presudom već utvrdio da su svo troje tuženika (ovdje tužitelji) bili u posjedu predmetnog poslovnog prostora, parnični sud u postupku za proglašenje ovrhe nedopuštenom ne može ponovo utvrđivati iste činjenice drukčije od pravomoćno presuđene stvari. Tužitelji bi se u ovoj parnici mogli s uspjehom pozivati na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 10. OZ kada bi dokazali da se posjedovno stanje izmijenilo nakon zaključenja glavne rasprave i donošenja presude (2019.) ili najkasnije prije određivanja ovrhe (2021.). Tužitelji, međutim, u ovom postupku ne tvrde niti dokazuju da su stvarno i trajno napustili posjed u relevantnom vremenskom periodu, već naprotiv, isto kao što su to tvrdili u i ranijoj parnici, tvrde da I-tužitelj i III-tužiteljica nikada nisu bili u posjedu nekretnine koja je bila predmet ovrhe, da ne žive u istom stanu s II-tužiteljicom već više od 15 godina, odnosno još od 1999. godine itd.

16. Budući da tužitelji u ovom postupku nisu dokazali da je došlo do promjene faktičnog stanja posjeda u periodu između zaključenja glavne rasprave u predmetu Ps-247/2018 (2019.) i pokretanja ovršnog postupka (2021.), nije ostvaren žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 10. OZ.

17. Republika Hrvatska je u predmetu Ps-247/18 tražila predaju u posjed poslovnog prostora na temelju prava vlasništva, a ne na temelju nekog obvezno-pravnog zahtjeva. Budući da se radi o reivindikacijskoj tužbi, odnosno zahtjevu vlasnika da mu se preda posjed njegove stvari, na pitanje zastare valja primijeniti odredbu čl. 161. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 52/25, dalje: ZV) kojom je propisano da vlasnikovo pravo iz stavka 1. ovoga članka ne zastarijeva, ako zakonom nije što drugo određeno.

18. S obzirom na to da vlasničkopravni zahtjev za predaju stvari (reivindikacija) ne zastarijeva, neovisno o tome koliko je vremena proteklo od pravomoćnosti presude, prigovor zastare nije osnovan pa stoga nije ostvaren ni žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ. Treba napomenuti da i u slučaju kada bi se radilo o obvezno-pravnom zahtjevu, prigovor zastare ne bi bio osnovan. Naime, predmetna tražbina utvrđena je pravomoćnom presudom, a sukladno čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, dalje ZOO) sve takve tražbine zastarijevaju za deset godina, pa i one

za koje zakon inače predviđa kraći rok. Budući da je presuda temeljem koje je određena ovrha postala pravomoćna 2020. godine a ovrha je pokrenuta 2021. godine, nije protekao rok zastare iz čl. 233. st. 1. ZOO.

19. Odluka o naknadi troškova postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP u vezi s odredbom čl. 155. ZPP. Budući da su tužitelji u cijelosti izgubili ovaj spor dužni su tuženiku nadoknaditi parnične troškove. Trošak zastupanja odmjerjen je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23). Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr 8/1 u vezi s Tbr 7/1) te trošak zastupanja na ročištima 21. ožujka 2022., 15. lipnja 2022., 1. veljače 2023., 7. veljače 2024., 8. prosinca 2025., 15. travnja 2026., 10. srpnja 2026. i 14. rujna 2026. (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr 7/1) u iznosu od 200,00 EUR za svaku od navedenih radnji, što ukupno iznosi 1.800,00 EUR.

U Zagrebu 25. rujna 2026.

Sudac
Ivan Matančević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba o kojoj odlučuje nadležni županijski sud. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 dana od dana objave presude, a za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Dostaviti:

1. Tužiteljima po punomoćnici
2. Tuženoj RH po OGDO ZG
na poslovni broj P-DO-810/2021

Broj zapisa: **9-3088d-adcb4**

Kontrolni broj: **0b29d-20e87-1d8af**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.